

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ

μετὰ καταφατικῶν, καὶ ἀποφατικῶν ἀριθμῶν, καὶ γραμμάτων.

§. 104. Ἐπειδὴ ὁ διαιρετέος τὸ παραγόμενόν ἐστὶν ἐκ τοῦ ἑτέρου τῶν παραγόντων τοῦ γνωστοῦ, ἢ τοῦ διαιρέτου, καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀγνώστου, ἢ τοῦ πηλίκου (§. 98.) καὶ τὸ καταφατικὸν παραγόμενον αἰείποτε ἀνήκει δυσὶ παραγέουσι τὰ αὐτὰ σημεῖα, τὸ δ' ἀποφατικὸν δυσὶ τὰ ἐναντία ἔχουσιν (§. 77.) ὁ διαιρέτης ἄρα, καὶ τὸ πηλίκον τοῖς αὐτοῖς σημείοις σημειωθήσονται, τοῦ διαιρετέου καταφατικοῦ, τοῖς δ' ἐναντίοις, ἀποφατικοῦ ὄντος·

$$\begin{array}{l} \text{ὅθεν} \quad \alpha' \cdot \quad (+ \alpha\beta : + \beta = \alpha \\ \quad \quad \quad (+ \alpha\beta : - \beta = - \alpha \\ \quad \quad \quad \beta' \cdot \quad (- \alpha\beta : + \beta = - \alpha \\ \quad \quad \quad (- \alpha\beta : - \beta = + \alpha \end{array}$$

ἐντεῦθεν ἔπεται ὁ γενικὸς κανὼν.

Τὸ πηλίκον ἔσται καταφατικόν, τοῦ διαιρετέου, καὶ διαιρέτου τὰ αὐτὰ σημεῖα ἐχόντων (+ καὶ +, ἢ - καὶ -) ἀποφατικὸν δὲ, τὰ ἐναντία (+ καὶ -, ἢ - καὶ +).

$$\begin{array}{l} \text{ὡς} \quad 12 : 4 = 3 \quad \left| \begin{array}{l} 15\alpha\beta : - 3\alpha = - 5\beta \\ - 26\alpha\beta\delta : - 13\alpha\delta = 2\beta \\ \alpha\alpha + 2\alpha\beta - 30\alpha\delta : 2\alpha \\ = \frac{1}{2}\alpha + \beta - 15\delta \end{array} \right. \\ \quad 12 : - 4 = - 3 \quad \left| \begin{array}{l} \alpha\alpha + 6\alpha\beta - 21\alpha\delta : - 7\alpha \\ = - \frac{1}{2}\alpha - 3\beta + 3\delta \end{array} \right. \\ - 12 : 4 = - 3 \\ - 12 : - 4 = 3 \end{array}$$

Σχόλιον.

Τὸ αα : 2α = $\frac{\alpha\alpha}{2\alpha}$ (§. 100. σχ.). καὶ ἐπειδὴ τὸ α τοῦ διαιρέτου ἀναιρεῖ ἐν α τοῦ διαιρετέου, ἔσται

$$\frac{αα}{2α} = \frac{α}{2}. \text{ ἀντὶ τοῦ } \frac{α}{2} \text{ ἤμπορεῖ νὰ τεθῆ τὸ } \frac{1}{2}α.$$

ὅτι $\frac{1}{2}α$ ἰσοδυναμεῖ τῷ $\frac{α}{2}$. δι' ἀριθμῶν ἐσιν εὐ.

ληπτότερον· ἔστω $α = 6$. ὅθεν $\frac{α}{2} = \frac{6}{2} = 3$.

$$\frac{1}{2}α = \frac{1}{2}6. \text{ τοῦτο δὲ } = 3. \text{ ἄρα } 3 = 3. \text{ ἄρα}$$

$$\frac{1}{2}6 = \frac{6}{2} \text{ καὶ } \frac{α}{2} = \frac{1}{2}α. \text{ ἴσαύτως καὶ } αα$$

$$: - 7α = \frac{αα}{-7α} = \frac{α}{-7} = - \frac{1}{7}α.$$

κτ.

Αὐθις εὐρεθήσεται, ὅτι $(αα - ββ) : (α - β) = α + β$

$$\frac{αα - αβ}{αβ - ββ} \quad (\S. 49.)$$

$$\frac{αβ - ββ}{αβ - ββ}$$

$$0 \quad \text{ὅτι}$$

α'. $+ α$ ἐν $+ αα$ περιέχεται $+ α : 15$ · καὶ γὰρ $(α - β) \chi + α = + αα - αβ$. τοῦτο ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τοῦ $+ αα - ββ$ δώσει $+ αβ - ββ$ λείψ.

β'. $+ α$ ἐν $+ αβ$ (τῷ λείψ.) περιέχεται $+ β : 15$ · ὅτι $(α - β) \chi + β = + αβ - ββ$. ὃ ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τοῦ $+ αβ - ββ$ οὐδὲν ὑπολείπει.

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἴσαύ

ὡσαύτως καὶ $(αα - ββ) : (α + β) = α - β$
 $\frac{αα + αβ}{αα + αβ}$

$$\begin{array}{r} \hline - αβ - ββ \\ - αβ - ββ \\ \hline \end{array} \quad (\S. 49.)$$

ὅτι $α' + α$ ἐν $+ αα$ περιέχεται $+ α$: ἵς· καὶ γὰρ $(+ α + β) \times α = αα + αβ$. ὃ ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τοῦ $αα - ββ$ δίδωσι $- αβ - ββ$ λείψ.

$β'$ $+ α$ ἐν $- αβ$ περιέχεται $- β$: ἵς· ὅτι $(α + β) \times - β = - αβ - ββ$. τοῦτο ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τοῦ $- αβ - ββ$ οὐδὲν ὑπολείπει.

αὐθις $(αα - 1) : (α + 1) = α - 1$.

$$\begin{array}{r} \hline αα + α \\ - α - 1 \\ - α - 1 \\ \hline \end{array}$$

ὅτι $αα : α = α'$ πολ-
 λαπλασιασθὲν τὸ πηλίκον
 $α$ ἐφ' ὅλον τὸν διαιρέτην

$(α + 1)$ δώσει $αα + α'$ ὅτι $α \times α = αα$ καὶ $1 \times α = α'$ τὸ οὖν $αα$ ἀναιρεῖ τὸ $αα$ τοῦ διαιρετέου· τὰ γὰρ σημεῖα τούτων ἐναντία (§. 37. §. 49.) τὸ $+ α$, τὸ παροχθὲν διὰ τοῦ $+ 1$ τοῦ διαιρέτου ἐπὶ τὸ πηλίκον $α$, οὐκ ἔχει ἀφαιρεθῆναι ἀπότινος· ὅθεν τίθεται ὑπὸ τὴν γραμμὴν τῶ ἐναντίω σημείω· ὡσαύτως τίθεται καὶ τὸ $- 1$ τοῦ διαιρετέου· ὅθεν τὸ $α$ τοῦ διαιρέτου διελὸν τὸ $- α$ τοῦ λειψάνου δώσει $- 1$ (§. 84 σχ. §. 76.) κτ.

καὶ $(αα - 2αβ + ββ) : (α - β) = α - β$
 $\frac{αα - 2αβ + ββ}{αα - αβ}$

$$\begin{array}{r} - αβ + ββ \\ - αβ + ββ \\ \hline 0 \end{array}$$

ὅτι τὸ $-αβ$ τοῦ ἀφαιρετέου, ὡς τῷ ἐναντίου σημείου, ἢ

τοὶ τῷ $+σημειωθῆναι$ ὀφείλον, ἀναιρεῖ ἐκ τῶν $-2αβ$ τὸ $-1αβ$. ὅθεν ὑπολείπεται ὑπὸ τὴν γραμμὴν $-1αβ = -αβ$ (δ. 69.)

καὶ $(9αα - 12αβ + 4ββ) : (3α - 2β)$
 $\frac{9αα - 12αβ + 4ββ}{9αα - 6αβ}$

$$\begin{array}{r} - 6αβ + 4ββ \\ - 6αβ + 4ββ \\ \hline 0 \end{array}$$

$= 3α - 2β$

καὶ $(6αα - 8αβ - 28ββ) : (3α + 4β)$
 $\frac{6αα - 8αβ - 28ββ}{6αα + 8αβ}$

$$\begin{array}{r} - 21αβ - 28ββ \\ - 21αβ - 28ββ \\ \hline 0 \end{array}$$

$:(3α + 2β - 4δ) = 3α - 2β + 4δ$
 καὶ $(9αα - 4ββ + 16βδ - 16δδ)$
 $\frac{9αα + 6αβ - 12αδ}{9αα + 6αβ - 12αδ}$

$$\begin{array}{r} - 6αβ + 12αδ - 4ββ + 16βδ - 16δδ \\ - 6αβ - 4ββ + 16βδ \\ \hline 12αδ + 8βδ - 16δδ \\ 12αδ + 8βδ - 16δδ \\ \hline 0 \end{array}$$

Σχόλιον.

Καὶ ὁ πολλαπλασιασμός, καὶ ἡ διαίρεσις ἢ διὰ γραμμάτων δὲν ἔχουν κἀμμίαν δυσχέρειαν εἰς ἐκείνου ὅπου

ὅπου μὲ ἐπισκασίαν ἤθελε μελετήσῃ τοὺς περὶ τῶν σημείων κανόνας, καὶ τοὺς περὶ ἀφαιρέσεως, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προηγουμένως ἐρρέθησαν· οἱ ἴδιοι κανόνες, οἱ ἀνήκοντες τοῖς γράμμασιν, ἀρμόζουν καὶ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς, ὡς ἂν ὅπου οἱ ἀριθμοὶ διαφέρουν ἀπὸ τὰ γράμματα μόνον κατὰ τὸ εἰδικόν, τούτων ἐν γένει, ὡς εἴρηται, πάντα ἀριθμὸν σημαίνοντων.

§. 105. Τοῦ διαιρετίου, καὶ διαιρέτου δύο ὁποιοῦν ὀλοσχερῶν ἀριθμῶν ὄντων, τὸ τούτων πηλίκον προκύψει, εἴτε ὀλοσχερῆς ἀριθμὸς, εἴτε κεκλασμένος, εἴτε ἐξ ὀλοσχεροῦς, καὶ κεκλασμένου συγκείμενος· οὕτω

$$12 : 3 = 4 \text{ ὀλοσχ. ἀρ.}$$

$$12 : 17 = \frac{12}{17} \text{ (§. 35. καὶ σχ.) κεκλασμ. ἀρ.}$$

$$12 : 5 = 2\frac{2}{5} \text{ ἐκ τοῦ ὀλοσχεροῦς 2, καὶ τοῦ κεκλ. } \frac{2}{5} \text{ συγκείμ.}$$

Εἰ δὲ τὸ πηλίκον αἰεὶ ὀλοσχερῆς ἀριθμὸς εἶναι ὀφείλει, οὐδέποτε ἀριθμὸν ἐλάττονα διὰ μείζονος διαιρετίου· οὕτω γὰρ τὸ πηλίκον ἔσαι πάντως κλασματικόν· ἀλλ' ἐπεὶ πᾶς ἀριθμὸς $\alpha = 1 \times \alpha$ (§. 72.) καὶ πῶς ἀριθμὸς διαιρεθῆσεται διὰ τῆς 1, καὶ δι' ἑαυτοῦ.

Λύθις ἔπει ἀγ: γ = α, καὶ ναγ: γ = να (§. 99. καὶ σχ. β').

Πᾶς ἀριθμὸς γ, ὁ οἰονοῦν ἀριθμὸν αγ διαιρῶν, διαιρήσει αἰεὶ καὶ πᾶν πολλαπλοῦν τοῦ αγ· π. χ' ἐπεὶ ὁ 3 διαιρεῖ τὸν ἀριθμὸν 6, ἔσι καὶ 2 \times 6 = 12· 3 \times 6 = 18· 4 \times 6 = 24· καὶ ν \times 6 = 6ν διὰ 3 διαιρέσιμον.

$$\text{Καὶ ἐπειδὴ } (αγ + βγ) : γ = α + β \text{ καὶ} \\ (αγ - βγ) : γ = α - β$$

Πᾶς ἀριθμὸς γ, δι' οὗ δύο ὁποιοῦν ἀριθμοὶ αγ, καὶ βγ διαιροῦνται, διαιρήσει αἰεὶ καὶ τὸ τούτων κεθά-

κεφάλαιον αγ + βγ, και τήν τούτων διαφοράν
αγ — βγ.

Οἷον, ἐπεὶ 4 διαιρεῖ και τὸν 24, και 16, διαι-
ρεθῆσονται δι' αὐτοῦ και 24 + 16 = 40, και 24
— 16 = 8.

Οἱ ἀριθμοί, οἱ μόνον διὰ τῆς μονάδος, και δι'
ἑαυτῶν διαιρούμενοι, καλοῦνται ἀπλοῖ, ἢ πρῶ-
τοι· εἰσὶ δὲ οὔτοι

1, 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29,
31, 37, 41, 43, 47, 53, 59, 61, 67, 71, 73,
79, 83, 89, 97. κτ.

Οἱ δὲ μὴ μόνον διὰ τῆς 1, και δι' ἑαυτῶν, ἀλλὰ
και δι' ἑτέρων ὁλοσχερῶν ἀριθμῶν, σύνθετοι,
ἢ παραγόμενα· ὡς

4, 6, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 20,
21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 30. κτ.

ἐπειδὴ	12 = 2	X	6 = 2	X	2	X	3
	18 = 2	X	9 = 2	X	3	X	3
	30 = 2	X	15 = 2	X	3	X	5
	60 = 2	X	30 = 2	X	2	X	3 X 5

Οὐ χαλεπὸν συνιδεῖν, ὅτι πᾶς σύνθετος ἀριθ-
μὸς τὸ παραγόμενόν ἐστιν ἐκ μόνων πρώτων ἀριθμῶν
ὥστε εἰ πρόκειται παραγόμενόντι, ἀπὸ τούτου τεθῆναι
ἔχουσιν οἱ τούτο παράγοντες· ζητεῖται οὖν,

Ὅπως εὐρίσκονται παντὸς ἀριθμοῦ
οἱ ἀπλοῖ παράγοντες.

§. 106. Τότε μόνον ὁ πρῶτος ἀριθμὸς λέγεται
παράγων τὴν σύνθετον, ὅτε αὗτος δι' ἐκείνου ἀκριβῶς
καταμετρεῖται, ἢτοι ἄνευ λειψάνου διαίρεται· ἀναγ-
καῖον οὖν διορίσαι, διὰ τίνων πρώτων ἀριθμῶν πᾶς
σύνθετος εἶη ἂν διαίρεσιμος.

Ἐπειδὴ ὁ 10 διαιρεῖται διὰ τοῦ 2, ἔσαι καὶ πᾶν πολλαπλοῦν τοῦ 10, (§. 56.) ἤτοι πᾶς ἀριθμὸς χωρὶς τῶν κατ' αὐτὸν μονάδιον θεωρούμενος ὡς ὁ 100, ὁ 1000, κτ' οἱ μὴ ἔχοντες μονάδας ἐν τῷ τόπῳ τῶν μονάδιον, ἀλλὰ μόνον μηδενικά) διὰ τοῦ 2 διαιρέσιμος· ἐνθεντοὶ καὶ πάντες οἱ ἀριθμοὶ διαιρεθῆσονται διὰ 2, ὧν αἱ μονάδες διὰ 2 διαιρέσιμα, ἢ ὧν τὸν κατώτατον τρόπον 0, 2, 4, 6, ἢ 8 κατελήφασιν· οὔτοι καλοῦνται ἀριθμοὶ ἄρτιοι, οἵτινες οἶδε εἰσὶ· 0, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28 κτ' οἱ δὲ λοιποὶ ἀκούουσι περὶ ττοί· ὡς 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, κτ'

Ὡσαύτως, ἐπειδὴ ὁ 10 διαιρεθῆναι διὰ 5 ἔχει, ἔσαι καὶ πᾶς ἀριθμὸς διὰ 5 διαιρέσιμος, οὐ αἱ μονάδες διὰ 5 διαιροῦνται, ἢ οὐ ὁ κατώτατος τόπος τῶ 0, ἢ 5 κατείληπται·

Ἐκάση δεκάς διὰ 3 διαιρεθεῖσα δίδωσιν 1 εἰς λείψανον· ὡς 2 δεκάδες διδοῦσι 2. 3 δεκάδες 0. 4 δεκ. 1. 5 δεκ. 2. 6 δεκ. 0. 7 δεκ. 1. 8 δεκ. 2. 9 δεκ. 0. καὶ 10 δεκ. ἢ ἐκάση ἑκατοντάς δύσσει τὴν 1 εἰς λείψ.

Ὡς 2 ἑκατοντ. διδοῦσι 2. 3 ἑκατ. 0. 4 ἑκατ. 1. 5 ἑκατ. 2. 6 ἑκατ. 0. 7 ἑκατ. 1. 8 ἑκατ. 2. 9 ἑκατ. 0. καὶ 10 ἑκατ. ἢ ἐκάση χιλιάς 1 εἰς λείψ.

Ὡς 2 χιλιάδες διδοῦσι 2. 3 χιλ. 0. 4 χιλ. 1. 5 χιλ. 2. 6 χιλ. 0. 7 χιλ. 1. 8 χιλ. 2. 9 χιλ. 0. καὶ 10 χιλ. ἢ ἐκάση δεκάς χιλιάδων 1 εἰς λείψ. κτ'

Αἱ δεκάδες ἄρα, ἑκατοντ. χιλιάδες, ἢ δεκάδες χιλιάδων ἀριθμοῦ τινος διὰ 3 διαιρεθεῖσαι δύσσει τὸ λείψανον, ὃ προκύπτει, ἐὰν τοσαῦται μονάδες διὰ 3 διαιρεθῶσι.

Ε.Υ.Δ. της Ε.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Πᾶς ἀριθμὸς ἄρα διαιρέσιμος ἔσται διὰ 3, οὗ τὰ λείψανα τῶν κατ' αὐτὸν χαρακτηρίων προσαθροισθέντα κεφάλαιον δώσουσι διὰ 3 διαιρεθῆναι δυνάμενον.

Οὕτως ὁ ἀριθμὸς 54672 εἶη ἂν διὰ 3 διαιρέσιμος, ὅτι τὸ λείψανον τοῦ 5 (διαιρεθέντος διὰ τοῦ 3) = 2. τοῦ 4 (διαιρ. διὰ 3) = 1. τοῦ 6 = 0. τοῦ 7 = 1. τοῦ 2 = 2. τὸ κεφάλαιον τῶν λειψάνων $2 + 1 + 0 + 1 + 2 = 6$ καὶ $6 : 3 = 2$ ἄνευ λειψάνου.

84557 δὲ οὐκ ἂν διαιρεθῆι διὰ 3· ὅτι τὸ λείψανον τοῦ 8 = 2. τοῦ 4 = 1. τοῦ 5 = 2. τοῦ 5 = 2. τοῦ 7 = 1. τὸ κεφάλαιον τῶν λειψάνων $2 + 1 + 2 + 2 + 1 = 8$ καὶ $8 : 3 = 2 \frac{2}{3}$.

§. 107. Ρᾶδιον οὖν ἐκ τούτων ἐπιγνισόμεθα, εἰ ὁ προκείμενος ἀριθμὸς, διὰ 2, 3, ἢ 5 διαιρέσιμος· πότερον δὲ, ὁ αὐτὸς καὶ διὰ 7, 11, 13, 17, 19, ἢ διάτινος ἀνυτέρου πρώτου ἀριθμοῦ διαιρεῖται, ἢ οὐχί, τοῦτο ἡ πείρα διδάξει.

• Ἐνθεντοι οὐδεμία μέθοδος ἡμῖν πάρσει τοῦ πάντας τοὺς ἀπλοῦς παράγοντας τοῦ δοθέντος ἀριθμοῦ εὑρίσκειν, ἢ τὸ διαιρεῖν αὐτὸν διὰ τῶν κατωτάτων πρώτων ἀριθμῶν 2, 3, 5, 7 κτ. ἕως ἂν τὸ πηλίκον πρῶτος ἀριθμὸς ἦ, καὶ ἐκ τοῦ ἐπομένου μετὰ τῶν προηγηθέντων διαιρετῶν πάντας τοὺς ἀπλοῦς παράγοντας τοῦ δοθέντος ἀριθμοῦ ἀποτελῆ.

Ἐξω ὁ δοθεὶς ἀριθμὸς 2310. ἔσιν οὖν (διὰ τὰ ἀνωτ.)

$$\begin{array}{l} 2310 : 2 = 1155 \\ 1155 : 3 = 385 \end{array} \quad \parallel \quad \begin{array}{l} 385 : 5 = 77 \\ 77 : 7 = 11 \end{array}$$

ἄρα $2310 = 2 \times 3 \times 5 \times 7 \times 11$.

E.Γ.Δ. Π.Σ. Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ἔξω

Ἔστω ὁ δοθεὶς ἀριθ. 360. καὶ ἔσται

$$\begin{array}{l|l} 360 : 2 = 180 & 45 : 3 = 15 \\ 180 : 2 = 90 & 15 : 3 = 5 \\ 90 : 2 = 45 & \end{array}$$

ἄρα $360 = 2 \times 2 \times 2 \times 3 \times 3 \times 5$.

Ἔστω ὁ δοθεὶς ἀριθμὸς 37800 καὶ ἔσται

$$\begin{array}{l|l} 37800 : 2 = 18900 & 1575 : 3 = 525 \\ 18900 : 2 = 9450 & 575 : 3 = 175 \\ 9450 : 2 = 4725 & 175 : 5 = 35 \\ 4725 : 3 = 1575 & 35 : 5 = 7 \end{array}$$

ἄρα $37800 = 2 \times 2 \times 2 \times 3 \times 3 \times 3 \times 5 \times 5 \times 7$.

Ἔστω ὁ δοθεὶς ἀριθμὸς 2717 καὶ ἔσται

$2717 : 11 = 247$ καὶ $247 : 13 = 19$.

ἄρα $2717 = 11 \times 13 \times 19$.

Ἔστω ὁ δοθεὶς ἀριθμὸς 311. ἐπειδὴ 311 διὰ 2, 3, ἢ 5 οὐκ ἂν διαιρεθῆι, πειρασώμεθα τῆς διαιρέσεως τούτου διὰ τῶν ἐγγύς ἀνωτέρων πρώτων ἀριθμῶν.

ἔστι δὲ α' $311 : 7 = 44 \frac{3}{7}$

β' $311 : 11 = 28 \frac{1}{11}$

$$\begin{array}{r} 22 \\ \hline 91 \\ 88 \\ \hline 3 \end{array}$$

γ' $311 : 13 = 23 \frac{12}{13}$

$$\begin{array}{r} 26 \\ \hline 51 \\ 39 \\ \hline 12 \end{array}$$

$$\delta^{\circ} \quad 311 : 17 = 18 \frac{5}{17}$$

$$\begin{array}{r} 17 \\ \hline 141 \\ 136 \\ \hline \end{array}$$

5

Ἐπειδὴ οὖν 19 μείζων τοῦ πηλίκου, 18 $\frac{5}{17}$, ὁ 19 ἄρα οὐκ ἂν περιέχοιτο 17:κίς ἐν 311. Ἐνθεν τοι τὸ πηλίκον τοῦ (311:19) ἔστιν ἔλαττον τοῦ 17. ἄρα οὐχ ὀλοσχερῆς ἀριθμός· οὐδεὶς γὰρ τῶν πρώτων ἀριθμῶν, τῶν ἐλαττόνων τοῦ 17, παράγων τοῦ 311 εὔρηται· ὅπερ ἐγένετο, εἰ ὁ (311:19) ὀλοσχερῆ ἀριθμὸν ἐν τῷ πηλίκῳ ἐδίδου, ἐλάττονα τοῦ 17· ὥστε ὁ 311 δι' οὐδενὸς ἀριθμοῦ διαιρεθῆσεται, εἰ μὴ διὰ τῆς 1, καὶ δι' ἑαυτοῦ, ἢ ὁ 311 ἔστι πρῶτος ἀριθμός.

Ὡσαύτως ῥητέον, ὡς περὶ τοῦ 311, καὶ περὶ παντὸς ἀριθμοῦ, ὅτι πρῶτος ἀριθμός ἐστιν, εἰ προάγοντες τὴν διαίρεσιν, ἄνευ τοῦ εὐρέτην τινὰ εὔρεϊν, ἀριθμῷ τινι ἀπαντήσομεν, ὡς τῷ 19, μείζονι ὄντι τοῦ προηγηθέντος πηλίκου, ὡς ὁ 19 τοῦ 18 $\frac{5}{17}$.

§. 108. Ἐν τοῖς τῶν παραγόντων πίναξί, τοῖς τοῦς ἀριθμοῦς, τοῦς μὴ διὰ 2, 3, ἢ 5 διαιρεσίμους, περιέχουσιν, ἐκτέθεινται οἱ πρῶτοι ἀριθμοὶ, ἔνθα δεικνύνται καὶ οἱ ἀπλοὶ παράγοντες ἐκάστου παραγομένου*

Σχόλιον.

Πίνακες τῶν παραγόντων εὐρίσκονται διάφοροι· ἀξιολογώτεροι ὁμῶς εἶναι φέλκελ τινός, οὕτως ἐπιγραφόμενοι· Πίνακες πάντων τῶν ἀπλῶν παραγόντων τῶν ἀριθμῶν, τῶν διὰ 2, 3, καὶ 5 μὴ διαιρουμένων ἀπὸ 1 μέχρι 408000.

§. 109. Προκειμένου οὖν ἀριθμοῦ τινος, διαίρησομεν τοῦτον, ὅσάκις ἂν ἐγγχωρῆ, διὰ 2, 3, καὶ 5· τὸ

5. τὸ δ' ἔσχατον πηλίκον, εἰάν τὸν ἀριθμὸν 408000 μὴ ὑπερβαίνειν, εὐρήσομεν ἐν τοῖς πίναξιν, εἰ πρῶτος ἀριθμὸς, ἢ τὸ πολλαπλοῦν, ἢτοι τὸ παραγόμενόν ἐστιν ἐκ διαφόρων παραγόντων.

ἔστω ὁ δοθεὶς ἀριθμὸς 120765 ἔσται οὖν

$$120765 : 3 = 40255$$

$$40255 : 5 = 8051. \text{ καὶ διὰ τῶν πινάκων}$$

$$8051 = 83 \times 97$$

$$\text{ὡςτε } 120765 = 3 \times 5 \times 83 \times 97.$$

ἕτερον παράδειγμα·

$$693132 : 2 = 346566$$

$$346566 : 2 = 173283$$

$$173283 : 3 = 57761 \text{ καὶ διὰ τῶν πινάκων}$$

$$57761 = 11 \times 59 \times 89.$$

$$\text{ὡςτε } 693132 = 2 \times 2 \times 3 \times 11 \times 59 \times 89.$$

Σχόλιον.

Ταύτην τὴν μέθοδον τοῦ εὐρίσκειν τοὺς παράγοντας ἢμπορεῖ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ καὶ εἰς ἕνα, ὅπου ἔχει τοιοῦτους πίνακας ἢ κτῆσις τούτων εἶναι εὐκόλος, καὶ οἱ πίνακες εὐκολοκατάληπτοι καὶ εἰς ἕνα, ὅπου δὲν ἰξεύρει καμμίαν Εὐρωπαϊκὴν διάλεκτον, ὡσαὺν ὅπου δὲν χρειάζονται καμμίαν ἀνάπτυξιν περαιτέρω.

§. 110. Ἐάν ὁ δοθεὶς ἀριθμὸς ἢ ἀλγεβραϊκὸν ἀπλοῦν σχῆμα (§. 44.). ἕκαστον γ, κίμα ἔσται εἰς παράγων τοῦ σχήματος ὡς αβγδε = α × β × γ × δ × ε.

Εἰ δὲ σύνθετον, (§. αὐτ.) καὶ πολλαπλοῦν, ἢ παραγόμενον ἐξ ἀπλοῦ, καὶ συνθέτου παράγοντος, ὡς αβ + αγ = αδ, ὁ μὲν ἀπλοῦς παράγων α ἐπιγνωσθήσεται ἐκ τοῦ πρῶτου ταῖς μέλεσιν, ἢ ὅροις τοῦ σχήματος ἐμφιλοχωρεῖν, ὁ δὲ σύνθετος παράγων κύψει.

κύψει, ἐὰν τὸ παραγόμενον διὰ τοῦ ἀπλοῦ διαιρῆται
 ὅθεν συνοραῖν πάριςιν, ὅτι π. χ.

$$αβ + αγ - αδ = α(β + γ - δ)$$

$$αβγ + αβδ - αβε = αβ(γ + δ - ε)$$

$$αβγ - αγδ - βγδ = γ(αβ - αδ - βδ)$$

$$αα - αβ + α = (α - β + 1)$$

$$αα - 7α + αβ = α(α - 7 + β)$$

$$αβδ - αγδ + αδ = αδ(β - γ + 1)$$

$$6αβ - 12βγ - 3β = 3β(2α - 4γ - 1)$$

$$αβ - ββ = β(α - β)$$

$$γγ - γ = γ(γ - 1)$$

Ἐὰν δὲ τὸ σύνθετον σχῆμα τὸ παραγόμενον ἢ
 ἐκ πλειόνων συνθέτων παραγόντων, μαθησόμεθα τὴν
 εἰς τοὺς παράγοντας τούτου ἀνάλυσιν δι' ἐπιμελοῦς μέ-
 νης ἀσκήσεως·

$$\text{ὡς } αα + 2αβ + ββ = (α + β)(α + β)$$

$$αα - 2αβ + ββ = (α - β)(α - β)$$

$$αα - ββ = (α + β)(α - β)$$

$$αα + 2α + 1 = (α + 1)(α + 1)$$

$$αα - 2α + 1 = (α - 1)(α - 1)$$

$$αα - 1 = (α + 1)(α - 1)$$

$$αα - ββ + 2βγ - γγ = (α + β - γ)$$

$$(α - β + γ)$$

Σχόλιον.

Ὁ Φιλόπονος ἀναγνώσεως παρατηρῶν τοὺς κανό-
 νας τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, τῆς προσθέσεως, καὶ τῶν
 σημείων, ἂν πολλαπλασιάσῃ τὰ ἐν παρενθέσει σχήμα-
 τα, ἤτοι τοὺς παράγοντας μετ' ἀλλήλων, δύλεται εὐρεῖ
 ἀλη-

ἀληθῶς παραγόμενα τὰ πρὸς ἀρισεράν κείμενά σχήματα.

§. 111. Ἐπειδὴ πᾶν παραγόμενον αβγδε ὁ μόνον οἱ ἐκάστου ἀπλοῦ παράγοντος, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκάστου παραγομένου, προκύπτοντος ἐκ τῶν παρεγόντων, ἀνὰ 2, ἀνὰ 3, ἀνὰ 4, κτ' λαμβανομένων, ἄνευ λειψάνου διαριθμῆναι ἔχει, εὐρήσομεν ἐκάστου ἀριθμοῦ πάντας τοὺς διαιρέτας, εἰ πρῶτον πάντας τοὺς ἀπλοῦς παράγοντας, εἶτα δὴ πάντα τὰ παραγόμενα, τὰ προκύπτοντα, ἀνὰ 2, ἀνὰ 3, κτ' ἐκείνων λαμβανομένων, ζητούμεν ἴσθεντοι·

Ἐπειδὴ αβγδε = α Χ β Χ γ Χ δ Χ ε· οἱ διαιρέται ἴσονται.

α' α, β, γ, δ, ε.

α' αβ, αγ, αδ, αυ, βγ, βδ, βε, γδ, γε, δε·

γ' αβγ, αβδ, αβε, αγδ, αγε, αυε, βγδ, βγε, βδε, γδε.

δ' αβγδ, αβγε, αβδε, αγδε, βγδε.

ε' αβγδε, καὶ ι (§. 105.)

Ἐπειδὴ ααβγδ = α Χ α Χ β Χ γ Χ δ· ἴσονται οἱ διαιρέται.

α' α, β, γ, δ.

β' αα, αβ, αγ, αδ, βγ, βδ, γδ.

γ' ααβ, ααγ, ααδ, αβγ, αβδ, αγδ, βγδ.

δ' ααβγ, ααβδ, ααγδ, αβγδ.

ε' ααβγδ, καὶ ι

Ἐπεὶ $αααβγ = α Χ α Χ α Χ β Χ γ$ ἔσονται οἱ
 διαιρέται.

α' α, β, γ.

β' αα, αβ, αγ, βγ.

γ' ααα, ααβ, ααγ, αβγ.

δ' αααβ, αααγ, ααβγ.

ε' αααβγ καὶ 1.

Ὡσαύτως ἐπειδὴ $2310 = 2 Χ 3 Χ 5 Χ 7 Χ 11$.
 ἔσονται οἱ διαιρέται

α' 2, 3, 5, 7, 11

β.	{	2 Χ 3 = 6		3 Χ 7 = 21
		2 Χ 5 = 10		3 Χ 11 = 33
		2 Χ 7 = 14		5 Χ 7 = 35
		2 Χ 11 = 22		5 Χ 11 = 55
		3 Χ 5 = 15		7 Χ 11 = 77

γ.	{	2 Χ 3 Χ 5 = 30		2 Χ 7 Χ 11 = 154
		2 Χ 3 Χ 7 = 42		3 Χ 5 Χ 7 = 105
		2 Χ 3 Χ 11 = 66		3 Χ 5 Χ 11 = 165
		2 Χ 5 Χ 7 = 70		3 Χ 7 Χ 11 = 231
		2 Χ 5 Χ 11 = 110		5 Χ 7 Χ 11 = 385

δ.	{	2 Χ 3 Χ 5 Χ 7 = 210
		2 Χ 3 Χ 5 Χ 11 = 230
		2 Χ 3 Χ 7 Χ 11 = 462
		2 Χ 5 Χ 7 Χ 11 = 770
		3 Χ 5 Χ 7 Χ 11 = 1155

ε' 1, καὶ 2310.

Ἐπειδὴ $360 = 2 \times 2 \times 2 \times 3 \times 3 \times 5$ ἔσονται οἱ διαιρέται·

$$\alpha' \begin{cases} 2 \\ 3 \\ 5 \end{cases}$$

$$\beta' \begin{cases} 2 \times 2 = 4 \\ 2 \times 3 = 6 \\ 2 \times 5 = 10 \\ 3 \times 3 = 9 \\ 3 \times 5 = 15 \end{cases}$$

$$\gamma' \begin{cases} 2 \times 2 \times 2 = 8 \\ 2 \times 2 \times 3 = 12 \\ 2 \times 2 \times 5 = 20 \\ 2 \times 3 \times 3 = 18 \\ 2 \times 3 \times 5 = 30 \\ 3 \times 3 \times 5 = 45 \end{cases}$$

$$\delta' \begin{cases} 2 \times 2 \times 2 \times 3 = 24 \\ 2 \times 2 \times 2 \times 5 = 40 \\ 2 \times 2 \times 3 \times 3 = 36 \\ 2 \times 2 \times 3 \times 5 = 60 \\ 2 \times 3 \times 3 \times 5 = 90 \end{cases}$$

$$\epsilon' \begin{cases} 2 \times 2 \times 2 \times 3 \times 3 = 72 \\ 2 \times 2 \times 2 \times 3 \times 5 = 120 \\ 2 \times 2 \times 3 \times 3 \times 5 = 180 \end{cases}$$

$$\zeta' \begin{cases} 1 \text{ καὶ } 360 \end{cases}$$

Τελευταῖον, ἐπειδὴ $2717 = 11 \times 13 \times 19$ ἔσονται οἱ διαιρέται·

$$\alpha' \begin{cases} 11 \\ 13 \\ 19 \end{cases}$$

$$\beta' \begin{cases} 11 \times 13 = 143 \\ 11 \times 19 = 209 \\ 13 \times 19 = 247 \end{cases}$$

$$\gamma' \begin{cases} 1 \text{ καὶ } 2717 \end{cases}$$

§. 112. Ἐὰν οὖν δύο ἀριθμῶν προκειμένων ἐκάτερον εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν ἀπλοῦς παράγοντας διατέμωμεν, ἔσονται γινεσοὶ καὶ οἱ ἀριθμοὶ, οἱ ἀμφοῖν κοινοί· ζητοῦντες δὲ καὶ τὰ παραγόμενα ἐκ τούτων τῶν παραγόντων ἀνά 2, ἀνά 3, ἀνά 4, κτ. εἰλημμείων, εὐρήσο.

ρήσομεν καὶ πάντα τοὺς κοινούς αὐτῶν διαιρέτας, ἐν οἷς τὸ παραγόμενον ἐκ πάντων τῶν κοινῶν ἀπλῶν παραγόντων αἰείποτε τὸ μέγιστον ἔσται.

$$\begin{aligned} \text{ἐπειδὴ τοίνυν τοῦ } 2310 &= 2 \times 3 \times 5 \times 7 \times 11 \text{ καὶ} \\ 360 &= 2 \times 2 \times 2 \times 3 \times 3 \times 5 \end{aligned}$$

οἱ κοινοὶ ἀπλοὶ παράγοντες εἰσὶ 2, 3, 5. ἄρα καὶ οἱ κοινοὶ αὐτῶν διαιρέται.

$$\alpha' \cdot \begin{cases} 2 \\ 3 \\ 5 \end{cases}$$

$$\beta' \cdot \begin{cases} 2 \times 3 = 6 \\ 2 \times 5 = 10 \\ 3 \times 5 = 15 \end{cases}$$

$$\gamma' \cdot \begin{cases} 1 \text{ καὶ} \\ 30 \end{cases}$$

καὶ ὁ μέγιστος τούτων κοινὸς διαιρέτης $2 \times 3 \times 5 = 30$.

Ἐπειδὴ πολλὰκις ἀναγκαία ἡ εὔρεσις τοῦ μεγίστου κοινῶν διαιρέτου δύο ἀριθμῶν, καὶ ἡ μέθοδος τοῦ πάντα ἀριθμὸν εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν ἀπλοῦς παράγοντας λύειν, μάλιστα τῶ μὴ τοὺς τῶν παραγόντων πίνακας ἀνὰ χεῖρας ἔχοντι, ζητητέον ἑτέραν τινὰ ἰδιαιτέραν μέθοδον ἐκκαλύψαι τοῦ

Ὅποιονοῦν δύο ἀριθμῶν τὸν μέγιστον κοινὸν διαιρέτην εὔρισκειν

§. 113. Ἐστω ὁ μείζων τῶν δοθέντων ἀριθμῶν α , ὁ ἐλάττω β , καὶ ὁ μέγιστος κοινὸς διαιρέτης χ . ἐπειδὴ τὸ χ διαιρεῖ τὸ β , οὐκ ἔχει μείζον εἶναι τοῦ β , ἴσον δὲ καὶ μάλα, εἰ τὸ α διὰ τοῦ β διαιρέσιμον· διαιροῦσιν οὖν τὸ α διὰ τοῦ β τεθήτω τὸ πηλίκον εἶναι μ καὶ τὸ λείψανον ἔσται $\alpha - \mu\beta = \sigma$ καὶ ἐκτοῦ ἐπομένου $\chi = \beta$ ἢ τὸ λείψανον $\alpha - \mu\beta = \gamma$ ἔσται ἐλάττω τοῦ διαιρέτου β . καὶ τῆνικαῦτα ἀνάγκη πᾶσα τὸ χ διελεῖν καὶ γ τὸ γὰρ χ διαιρεῖ τὸ